

عنوان مقاله:

نقش سیمرغ در ادبیات ایرانی و نمود آن در هنر و معماری اسلامی ایران (ازدورن ساسانیان تا صفویان)

محل انتشار:

همایش ملی جلوه های هنر ایرانی اسلامی در فرهنگ، علوم و اسناد (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

پردیس بهمنی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

خلاصه مقاله:

می توان ادبیات عرفانی را وسیله ای برای انتقال مفاهیم عرفانی به معماری دانست. برای درک هویت ایرانی و اسلامی معماری ایران می بایست ارزشهای تاثیرگذار بر آن را شناسایی نمود و نوع این تاثیر گذاری را بررسی کرد. ادبیات و بخصوص ادبیات عرفانی به عنوان حلقه پیوند محکم بین فرهنگ و هنر یکی از تاثیرگذارترین ارزش ها بر معماری ایرانی میتواند باشد که موجب انسجام هنرهای مختلف از جمله معماری گشته است در این پژوهش سعی بر آن است تا با گردآوری های اسنادی و کتابخانه ای به تحلیل و توصیف رابطه ادبیات بر معماری پرداخته شود به عنوان نمونه، تغییرات اسطوره سیمرغ در روند تدریجی از آثار ادبی حماسی به ادبی عرفانی بررسی گردد و نتایج دریافت شود که تاثیرات این تغییر در باورها و ادبیات مردمان بر معماری به چه شکلی نمود پیدا کرده است. که میتوان مشاهده نمود تاثیر شعر و ادبیات بخصوص ادبیات عرفانی که مورد پسند مردم در دوره های تاریخی بلاخص زمان تیموریان بوده است، چگونه از سمت طراحی پر زرق و برق سیمرغ در ظروف سفالی و جام ها و کتیبه های حماسی در کاخ های ساسانی به تدریج به سمت طراحی بی الایش تر آن در مساجد صفویان حرکت کرده است و سیمرغ در طرح های معماری در طی تاثیرات تغییر باورها در ادبیات، دچار تغییر می شود.

کلمات کلیدی:

ادبیات، هنر و معماری اسلامی، سیمرغ، طرح و نقش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1042575>

